

Posłuchaj

()

(Żyła około roku Pańskiego 362).

Cesarz Julian, bratanek Konstantyna Wielkiego, przyjął Chrzest św., ale w sercu pozostał poganinem i sprzeniewierzył się tak dalece wierze Chrystusowej, że ołtarze święte oddał poganom. Początkowo nie tępił chrześcijaństwa ogniem i mieczem, lecz podkopywał je chytrze, wzniecał niesnaski i zatargi, zakazywał chrześcijaninom piastować urzędy nauczycielskie, odbierał kościołom dochody, księżom przywileje, zakazywał po szkołach uczyć religii, obsadzał najwyższe urzędy cywilne i wojskowe poganinami, a oddalał katolików.

Żył w Rzymie niejaki Flawian, mąż zacny, który chrześcijan brał pod swą opiekę i zachęcał do wytrwałości. Apromian, starosta przez Juliana nowo mianowany, powołał go przed sąd swój, każąc czynić ofiarę bogom. Flawian odpowiedział, że jest chrześcijaninem i chce żyć i umierać jako chrześcijanin. Apromian odebrał mu tedy przywilej szlachectwa i na czole jego

kazał wycisnąć znak niewolnika, lecz dzielny wyznawca dziękował Bogu za to poniżenie. Rozjuszony starosta kazał mu wypalić oczy, zabrać dobra, ale obawiając się wzburzenia ludu, skazał go na wygnanie, gdzie Męczennik z głodu wkrótce życia dokonał. Pamięć jego obchodzi Kościół dnia 22 grudnia. Apromiana nienawiść zwróciła się teraz przeciw Afrozie, przezacnej małżonce Flawiana. Gdy oświadczyła, iż nigdy bogom kłaniać się nie będzie, spotkał ją ten sam los, co męża, tj. wygnanie, a wkrótce potem ścięcie. Pamięć jej śmierci obchodzi Kościół 4 stycznia.

Święta Niewiasta zostawiła dwie młodziuchne i urodziwe córeczki, Demetryę i Bibiannę. Apromian zaczął je pochlebnie i łagodnie namawiać, aby były posłuszne prawom krajowym i starały się o łaskę cesarza. Obiecywał nadto oddać im cały majątek i zapewnił, że zastąpi im miejsce ojca i wyda je za najgodniejszych mężów. Wkońcu zaś groził im, że ich opór siłą przełamie.

Demetrya i Bibianna odpowiedziały: „Bogom twoim kłaniać się nie będziemy. Już dawno obrałyśmy sobie Pana Jezusa za Oblubieńca, a zaprzysiężonej Mu wiary i miłości nigdy nie złamiemy.“ Kazał je tedy wrzucić do brudnej ciemnicy, gdzie przesiedziały całe pięć miesięcy, znosząc głód i pragnienie, wilgoć i zaduch, urągowiska i poniewierkę od pogan. — Starosta powołał je znowu przed siebie. Młodsza z sióstr, Demetrya, wycieńczona długiem więzieniem, padła zemdlona na ziemię i wyzionęła ducha, wymawiając słodkie Imię Jezus. Pamiątkę jej obchodzi Kościół dnia 21 grudnia. Bibianna pozostała sama, stęskniona do swoich. Ze złością i chytrością istnego szatana próbował starosta pozbawić ją niewinności, aż czując swą niemoc wobec nieprzełamanej stałości, wybuchnął niepohamowanym gniewem. Kazał ją tedy przywiązać do słupa i kijami na śmierć zatłuc, a ciało psom rzucić; Bóg ustrzegł jednakże święte zwłoki od takiego znieważenia. W drugą bowiem noc po

męczeńskiej śmierci przybył Jan, kapłan i pochował Bibiannę w jej własnym domu. W piątym wieku wystawił Papież Symplicyusz na cześć jej kościół nad jej grobem.

Nauka moralna.

Nie rozłączajmy się z tą świętą rodziną, której żywot powyżej opisaliśmy, dopóki nie zbudujemy się nauką, jaką nam dała swem życiem. I jakąż jest owa nauka?

1) Nie godzi się zbytnio miłować świata, gdyż świat jest wierutnym kłamcą; łudzi nas obietnicą rozkoszy, przyjemności, zabaw, pochwał, zaszczytów, wziętości u ludzi, zaspokojenia żądz zmysłowych. Spojrzyj tylko w oczy i w serce tych, którzy go miłują. Jedni nadęci są pychą i dumą, która ich czyni porywczymi i nieczułymi, inni żółkną z nienawiści, zazdrości i gniewu, że drudzy szczęśliwymi byli w spekulacyach lub przy wyborach więcej otrzymali głosów. Są tacy, którzy w wygódkach i bezczynności do tego stopnia zniewieścieli, że ustawicznie się skarżą na niepogodę, śmiertelne nudy lub dokuczliwe muchy. Inni są opętani nieszczęsnym duchem lubieżności, jak rozjątrzona osa śpieszą od rozkoszy do rozkoszy, póki nadużycie nie podkopie ich zdrowia i nie przyprawi ich o śmierć. Takiemi to obietnicami wabi nas świat, bylebyśmy się wyrzekli wiary katolickiej, jako też nadziei w spadek Chrystusowy, i bylebyśmy bili pokłony przed jego bożyszczami. Świat nęci nas dobrami doczesnemi, abyśmy się wyrzekli wiekuistych; wskazuje nam przemijające rozkosze, abyśmy je odpokutowali w miejscu męczarni wiekuistej. Odwróćmy oczy od świata.

Święta Bibianna.

2) Nie lękajmy się świata. Cóż nam może wziąć, w czem nam zaszkodzić? Tylko w tem chyba, do czego mu dał moc Ojciec nasz niebieski, drogi nasz przybity na krzyżu Zbawiciel. Ale wolno światu tylko tyle nam uczynić, ani o włos więcej, ile jest potrzebnem do dobra naszego, ile jest korzystnem i pożytecznem do zbawienia naszego. Mądrość Ojca niebieskiego dopuścić może, że świat nas nienawidzi, że nami gardzi, że nas znieważa i szkodzi nam na sławie, pozbawia nas majątku, wtrąca do więzienia, jak tego doświadczyła rodzina Flawiana; ale dobroć i wszechmocność Boga stokrotnie nam to wynagrodzi, pokrzepi duszę, doda sił woli naszej i ostatecznie sprawi, że w tym kielichu, zaprawionym według zdania świata goryczą, znajdziemy nadprzyrodzoną słodycz i osadzeni w ciemnem więzieniu nucić będziemy hymny, opiewające chwałę Bożą. Nie lękajmy się świata; weźmie on nam tylko to, co nam w każdym razie śmierć zabrać zdoła. Jeśli Bóg nas rychlej od tych cierpień nie oswobadza, czyni to dlatego, że cierpienia te służą na dobro i korzyść naszą.

Modlitwa.

Boże i Panie mój, Dawco wszelkiego dobra, któryś w służebnicy Twojej Bibiannie, z kwiatem świętego Dziewictwa połączył palmę męczeńską; spraw łaskawie, abyśmy za jej pośrednictwem dusze nasze przez miłość Twoją z Sobą zjednoczyli, a przezwyciężając wszelkie do zbawienia przeszkody, nagrody wiekuistej dostąpili. Przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 2-go grudnia w Rzymie męczeństwo św. Bibianny, Dziewicy, którą za Juliana Odstępcy tak długo biczowano kulkami ołowianemi, aż wreszcie ducha wyzionęła. — Tamże śmierć męczeńska św. Euzebiusza, Kapłana, św. Marcella, Dyakona i św. Hipolita, Maksyma, Adryi, Pauliny, Neony, Maryi, Martany i Aurelii, które w prześladowaniu Waleryańskiem wywalczyły za sędziego Sekundyna nagrodę zwycięstwa. — Również w Rzymie pamiątka św. Poncyana z 4 towarzyszami. — W Afryce dzień zgonu św. Sewera, Sekurusa, Januaryusza i Wiktoryna, Męczenników, straconych w prześladowaniu wandalskiem. — W Akwilei uroczystość św. Chromacyusza, Biskupa i Wyznawcy. — Pod Imolą dzień zgonu św. Piotra Chryzologa, Biskupa Rawenny, odznaczonego uczonością i świętością; uroczystość jego obchodzą dnia 4 b. m. — W Weronie uroczystość św. Lupusa, Biskupa i Wyznawcy. — W Edessie uroczystość świętego Nonnusa, Biskupa, na którego modlitwę nawróciła się święta Pelagia, Pokutnica. — W Troas we Frygii pamiątka św. Sylwana, Biskupa, słynnego z daru cudów. —- W Brescyi pamiątka św. Ewazyusza, Biskupa.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related